

STUDENTEN WEEKBLAD

21e JAARGANG.
No. 1.

REDACTEUREN: W. H. MUNNICH, S. NOYON, W. J. G. PAARDEKOOPER,
MEV. C. M. JELGERSMA, W. M. DE VRIES, H. L. DINGER.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DINSDAG
8 OCT. 1918.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 4,— P. JAAR, WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Bedankt voor 't Muzikaal medewerkerschap:
C. C. J. DE L'ESPINASSE.

Inhoud.

Delftsch Studentencorps.

Bericht.
Aan alle Corpsleden, door L. Kalf.
Maandkroniek door Wilrik.
Groenen-uitvoering „Apollo”.
Inauguratie-nabetrachting.
Sneontojounsselskip „Frisia”.

D. V. S. V.

Rede, gehouden door de presidente van de D. V. S. V., ter gelegenheid van de plechtige inauguratie der Candidaat-leden.
Inauguratie-avond voor de Candidaat-leden, op Donderdag 26 September, door Meisjesstud.
't Novitiaat, door Camie.

Delftsche Studentenbond.

Aanvang novitiaatstijd.

Gedachten en gedichten.

De sluier opgelicht! door Willy Jacobi.

Muziek.

De Zomerconcerten.

Ingezonden.

Over het ortgroenen

Technische Hoogeschool.

Aanvang colleges en oefeningen.
Roosterwijziging.
Afschrift.
Vervolg nieuw-ingeschrevenen aan de T. H.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Bericht.

Door een omstandigheid, die niet te voorzien was, is de Redactie niet in staat in dit nummer de rede te plaatsen van den President van den Senaat, den heer M. Ch. G. de Bruyn, bij gelegenheid van de plechtige inauguratie der candidaat-leden uitgesproken.

Wij hopen in staat te zijn deze nog in een volgend nummer te kunnen plaatsen.

ALMANAK D. S. C. 1919

Aan alle Corpsleden.

Ieder jaar wordt er door het Delftsch Studentencorps een Almanak uitgegeven. Als er iets algemeen bekend is onder de Corpsleden dan is het dit.

Vreemd is het daarom te zien, dat het groepje inzenders uit wier werk de Almanak samengesteld wordt ieder jaar bijna dezelfde menschen laat zien. Twee of drie nieuwe gezichten, en verder komen de ouwe getrouwen geregeld terug tot ze afstuderen.

Traagheid en laksheid zal ik niet probeeren te overwinnen in Delft, dat is onbegonnen werk, ik geloof echter dat 't bovengenoemde feit meer nog aan iets anders te wijten is. Ik geloof dat velen onder U, en eerste jaars uit den aard der zaak reeds, huiverig zijn om iets in te sturen, ten eerste omdat gij niet weet of uw werk goed genoeg is en gij beangst zijt belachelijk gevonden te worden, ten tweede algemeen onbekendheid met de heele gang van zaken.

De eerste reden is gemakkelijk te weerleggen.

Zendt gij iets in, dan doet gij dit onder een motto, onder bijvoeging van een naambrief, van buiten gemerkt met 't zelfde motto. De redactie en zijne eereleden blijft dus onkundig van uw naam, totdat iets van uw werk is goedgekeurd, eerst dan wordt de naambrief geopend, anders niet.

Gij kunt dus vrij alles inzenden, en zult geen bespottung, maar slechts waardeering, voor uw moeite vinden. Bovendien krijgen inzenders wier werk aangenomen is een presentemplaar van de almanak.

Wat de tweede reden betreft, wel, alles wat ge hebt, is van onze gading.

In andere almanakken kunt gij eenigszins een leidraad vinden voor uw gedachten, maar oorspronkelijkheid wordt 't meest geapprecieerd. Al hebt gij nog zoo'n kleine bijdrage, doet de moeite om deze even aan een van de redacteuren te geven of te zenden. Bedenkt het plezier dat gij later bij 't weer doorbladeren van uw almanak zult hebben als gij een tekeningetje, een vers of varium van uw eigen hand tegen komt!

Voor al van U, eerstejaars, verwachten wij vele en goede inzendingen. Gij toch brengt nieuwe en oorspronkelijke ideeën mee, U moeten wij leeren kennen, uit uw midden moet later ook een almanak-redactie groeien. Laat dus niets U weerhouden en doet allen mee aan deze, zoowat eenige, uiting naar buiten van ons studentenleven.

Hoe meer inzenders, hoe grooter de keuze, des te hooger 't peil van de almanak.

De almanak is de thermometer voor de stemming en het gehalte van de Corpsleden, laat U dus van uw beste kant kennen.

Ten slotte nog een verzoek, stel niet tot 't laatste moment het inzenden van uw bijdrage uit. In verband met licht-kracht-distributie is 't onmogelijk veel overwerk te verrichten, zoodat gij ons en de drukker het werk veel vergemakkelijkt, en tevens verbetert, door vroeg in te zenden. Hetzelfde verzoek richt ik aan de secretarissen der Corpsverenigingen, dat hun verslagen zoo snel mogelijk ingezonden worden!

Aen 't werck dus allen, ende vertsaeghet niet!

KALFF.

Maandkroniek.

2 September, de kroeg weer open.
't Is alleen maar te hoopen,
Dat wat betreft de prijzen,
Deze niet als maar blijven rijzen.
Want dan zou ik niet meer weten,
Of 'k wel iedere dag kan eten.
's Avonds wordt al vast begonnen
Groenen te vangen op beide perronnen.
Mag dat maar van de Senaat
Of is dit geen groenen op straat?
De heeren zijn wel niet ingeschreven,
Maar 't is even goed aanstoot geven.
3 September in den morgen
Geest 't inschrijven veel zorgen.
Er waren weinig kalenhoofden,
Die een krachtig jaar beloofden.
's Middags is 't minder bedonderd.
We halen ver over de honderd.

De brulavond is vrij geanimeerd
't Eerste jaar heeft niets geleerd.
Groenen vindt het overbodig.
Heeft het dat soms zelf nog nodig??
Op 'n goeie twintig na
Heeft al iedere groen een pa
Klooibooï houdt 't uitvunsspeechje
't Heeft er wel van een ietsje
De groenen lachen tenminste niet.
Nu daagt in 't verschiep
't Feest van de beestewagen
Geen een groen kan zich gedragen,
Zooals 't een candidaatlid past.
Want zoodra 't water plast
En de groenen een beetje knepen,
Hebben zij zich aan de spuit vergrepen.
't Is een schande voor het jaar
Want, bij God,
Er was een komplot
Over de rest zwijgen we maar.
We komen nu na al dit naars
Aan de jool des ouderen jaars.
Kwamen hier weer afgestudeerde menschen,
Er viel niets meer te wenschen.
Helaas, dat dit niet mocht zijn
Wierp een schaduw op dit festijn.
Een enkele groen in Delft nog liep
De rest die heeft de Spaansche griep
De Senaat denkt: in plaats dat ik dit an zie
Geef ik ze een week vakantie.
Aldus wordt besloten
En naar huis gaan de groenen.
Ook kronikeur raakte van streek,
Doch herstelde na een week.
Toch kan hij U niet vertelle
Van Laga, Odin, Carouselle
Alsmede Tennis enzoo voort
En alles wat daarbij behoort.
Voor de uitvoering die Apollo had
Zie ergens anders in dit blad.
Iedere vereeniging kreeg zoo z'n deel.
Wij zijn genaderd tot Tooneel.
We zijn nu bijna bij 't end.
Na de toespraak van de president
Die als altijd druivig was voor vier
Na een grapje op de thesaurier
Daar ging bereids 't scherm omhoog
Er ontwikkelt zich een schouwspel aan ons oog
Dat wij luide roemen motten
Ofschoon zij het S. W. bespotten.
't Zou te veel tijd en ruimte kosten
Als we de historie vertellen
Schijnt dat 't de president behaagt
Dat men hem op de schouderen draagt
't Is tenminste raar
't Gebeurde als het vorig jaar.
Toch zijn zijn verdiensten groot
Tenminste kronikeur genoot
Van het geboden kunstgenot.
Het re jaar, dat werd bedot!
De avond werd besloten
Met moeizaam verkregen apenoten.
Volgende dag inauguratie
De Senaat in volle statie
Kon met eeresenatore
De stoelen niet vullen naar behoore.
De inauguratie als altijd plechtig.
Wie weet wat van de rede echt is?
Zonder overtuiging uitgesproken
Heeft er veel aan ontbroken
De rede zelf die was heel goed
Maar ook goed voorgedragen moet
Hiermee zijn de groenen lid
Ik wil nog zeggen dit:
Aan de Senaat die niets duldde.
Brenge kronikeur hierbij z'n hulde
Wel wordt nog betreurd
Dat er hempjes zijn gescheurd
Enfin dat is nu eens gebeurd
Niet langer daarover gezeurd
Hierbij dus wat de maand ons gaf
De Kroniek is nu tenminste af.

WILRIK.

Groenenuitvoering „Apollo”.

De jaarlijksch terugkeerende groenenuitvoering had ditmaal plaats op Woensdag 25 September en het spijt me dat ik het zeggen moet; het was ditmaal wel een van de slechtste welke ik bijwoonde. Nu was de dirigent ditmaal al bijzonder onfortuinlijk, daar het aantal groenen, hetwelk hij tot zijn beschikking kreeg, behalve klein, ook voor het meerendeel muziek „unfähig” was. Zoo schenen de jongelingen totaal geen gevoel en enthousiasme te hebben voor Mozart's goddelijke Don Juan Ouverture en gaven de 2 stukjes van Grieg aanleiding tot het begeleiden met miauw-achtige geluiden van uit de zaal. Een van de cellisten maakte een gunstige uitzondering, door op een mooie, gevoelige wijze eenige Soli ten beste te geven, welke dus ook zeer gewaardeerd werden; ook verdient melding de groen, die zich behalve een goed altspeler, ook als

pianist ontpopte en op allerverdienstelijkste wijze eerst op het „Gaudeamus”, daarna op het „Io Vivat” fantaseerde.

De jolige kant ontbrak evenmin, doordat twee studenten de toehoorders op eenige harmonica duo's vergastten.

D. S. M. G. „Apollo”.

Met het concertbureau Augustin is overeengekomen dat voor leden van „Apollo” de abonnementen voor de 4 kamermuziekconcerten in de Stads Doelen in plaats van f 5.77½ op f 4.62 zullen worden gebracht, wanneer zich *minstens 50 leden* aanmelden.

Laat ieder meewerken om deze voordeelige voorwaarden mogelijk te maken.

Inteekenlijst ligt tot 10 October op de lessenaar in de Societeit Phoenix. Ook kan men zich opgeven bij den Secretaris J. H. F. SOLLEWIJN GELPKE, Choorstraat 18.

-Inauguratie-nabetrachting.

Er wordt tegenwoordig vaak door studeerenden beweerd, dat de studentenmaatschappij zich in niets meer onderscheidt van de buitenwereld. Ik geloof dat in dezen de wensch de vader van de gedachte is, want er is een sterke strooming in die richting, maar die haar doel gelukkig nog lang niet bereikt heeft. Het begrip „studentikoos” is de wereld (van Nederland) nog niet uit, en 't zal zoo gauw nog niet gaan ook. Daar heb je bijvoorbeeld 't Corps en 't meest typische daarin: de officieele corpsplechtigheden. Oppervlakkig beschouwd lijken ze veel op gewone groote-menschen-ceremoniën, maar zooals dat meer gaat, als kwajongens de oude lui willen nadoen, ze maken er geen copie maar een caricatuur van.

't Begint al met het wachten, dat is soms een goed middel om de indrukwekkendheid te verhoogen; in de Opera laten ze je ook wachten voordat de hoofdpersoon verschijnt, maar zulk wachten als je bij de inauguratie doet, doe je anders alleen om de koningin te zien of om Olieslagers te zien opstijgen. Gelukkig hebben ze evenals in de Opera voor eenige afleiding gezorgd terwijl er op 't groote moment gewacht wordt, het scherm is op en 't tooneel stelt voor: het hoogadelijk salon waarin de vorige avond 't groenentoneel gespeeld is. Maar laat ik niet beschrijven wat de meeste lezers ook gezien hebben; ze zullen ook wel gemerkt hebben dat de zetels en de tafel aan een ministerraad, de achtergrond met de banieren daarentegen aan een fantare-wedstrijd doen denken. Ook zullen ze opgemerkt hebben dat de banieren zooals gebruikelijk is nog al smakeloos zijn (de schaakclub maakt een gunstige uitzondering), dat de zetels te ver weg zijn om hun schoonheden te kunnen bewonderen en dat de menschen in de zaal ook niet erg bezienswaardig zijn. Het is alken dag ziet, zoodat de verving tot een hoog peil gestegen is als de Senaat (naamgenoot van de hoogste regeringscolleges in Frankrijk en het oude Rome) met de gebruikelijke plechtigheid ingehaald wordt. Dan krijgen we de rede van den president. Daarover zal ik maar niet veel zeggen: ze doen altijd erg hun best, zoodat ze meer een copie dan een caricatuur is van gewone officieele redenen. Weliswaar bevat ze vaak preekerige vermaningen, die bedenkelijk schijnen met 't oog op het kleine leeftijdsverschil tusschen vermanende en vermaanden, maar zooals we allen weten maken studenten jaren vlug oud en wijs.

Bovendien is er voor alle dingen, die belachelijk schijnen in onze corpsplechtigheden één goed excuus: „Dans tout le monde il y a un peu de Tarascon!”

NUCHTERLING.

Snjeontojounsselskip „Frisia.”

'k Wol net liuwe dat de earebarre oare jieren, sa foatlik west hat as nou. De berntsjes wierne krekt ien dei lyn ynaugureard as lid fen it Corps doe 't hja al by Frisia kommen moasten. Dat wier sa skikt om twa omkes dy oars net komme koene, om 't hja under tsjinst moasten. Ien fen hjarren het ús lykwols dochs yn 'e stiek litten moaten en koe net komme en de oare is ier en bytiid wer nei hús rekke. It wier sa in swier krewel for 'e earebarre en ien fen 'e berntsjesdy't en bringe scoe is efter bliuwn yn it heitelán. Fjirder hie d'er him forsint en in berntsje meinommen dat der hearde en dat wy nou mar ruilje scille. De berntsjes wierne let en sadwaende wier de reade baey njunkenlytsen hast op sadet wy in stikmennich nye flessen helle hawwe

Einlings hawwe wy wer ris berntsjes mei moaie Fryske nammen dy 't mei Frysk tojuchte kinne. It baey leppen kinne hja al sahwet en ik liuw sels dat hja it earder op 'e joun al oefene hawwe. Kreas sjongen kinne hja yet mar min, der moatte ús álde omkes mar ris oer ta set om it hje to learen. De foarsitter het er sels noch op út west om 'onke Eeltsje to heljen mar dy wier by syn moeike út fen hús for ien dei en hie gjin kaëie om wer binnen to kommen sadet it oergean moast. Omke Abe wier mei syn moaie pak ek wer ris presint en hy het my unthjitten om foartoan ek to kommen. In kuyerke nei 'e kroech om healwei fjouwer sahwet mis leare en dermei wier in noflike joun ôfroun.

De Foarsitter,

JAN SCHEPERS.

D. V. S. V.

Eere Bestuursleden, Bestuursleden, Leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

„De morgen denkt niet meer aan den avond, wie weet nog van winter als de zomer bloeit.” En toch, zijn wij daarom vergeten wat voorbijgane dagen, wat vorig jaar ons bracht. Neen, herinneren doen we het nog wel, ons lief en leed van de Voorstraat. Wat al genoegelijke fuiven hebben we er niet gehouden, waar werd gezongen en gedanst, totdat dan plots van beneden een boodschap kwam of de dames niet een beetje kalmer konden zijn, want dat de lampen schudden. Wat waren we niet blij als we na in gietregens van de T. H., of nog erger, van de Kanaalweg op de Voorstraat waren aangeland, waar we de voordeur zoo maar hadden open te duwen en dan nog de lange lastige trap waren opgeklauterd, eindelijk in heel nauwe kring om ons lekker brandend kachelteje neer konden vallen en wat was de verleiding dan groot daar al lekkertjes aan onze boterhammen te beginnen, zonder daarvoor deftig naar de koffiekamer te gaan.

Zijt Gij niet een oogenblik verwonderd geweest, toen Ge na de vacantie op het bericht dat Maandag-middag de 16de September voor de leden de opening van de nieuwe club zoo plaats hebben, hier binnenkwaamt. Dit deftige patriciershuis, gelegen aan Delftsch mooiste gracht, het van ouds beroemde O.D., zou ons huis zijn in den vervolge, hier zouden we elkaar vinden, hier zouden we nog even genoegelijk samen komen na een middag van hard werken voor het uiteengaan op etenstijd. Dit was een gebouw waar we trotsch op konden zijn, 't was een genoegen je hier meesteres te voelen, hier wilde je gaarne bezoeken ontvangen om die onze nieuw verworven heerlijkheden naar waarde te doen schatten. Dat er heel wat te doen is geweest voor alles zoover op orde was, Gij begrijpt het allen. Eerstens om een huis te vinden: het was een heksentoer. Waar of we niet aan geschreven hebben, tot wie we ons niet hebben gewend, dat zou ik U al niet meer op kunnen noemen. En het was met een zeer zwaar gemoed en met looden schoenen dat het Bestuur voor de vacantie Delft verliet, toch al ettelijke dagen later dan eerst het plan was geweest en zonder iets geschikts gevonden, ja zelfs maar op het oog te hebben.

Hulde daarom aan Mej. Nelemans die de beslissing nam en dit huis direct nadat het te huur kwam, voor ons reserveerde. Het was een ingrijpend besluit, te zwaarder omdat natuurlijk zoo snel mogelijk moest gehandeld worden, maar het is een prachtig besluit geweest, waar we allemaal de goede gevolgen van ondervinden en waar we U allemaal onzen welgemeenden dank voor aanbieden. Ook Uw Vader die U in deze questie steeds zoo met raad en daad ter zijde stond wilt U dezen, onzen grooten dank, wel overbrengen. En hulde aan hen die het huis toen, in den korten tijd die restte voor het novitiat begon, zoo netjes in orde hebben gemaakt, die er voor zorgden dat Gij bij Uwe terugkomst niet alleen een onderdak vond, maar genoegelijk ingerichte kamers, waar Ge U tusschen de U welbekende meubels direct weer zoudt thuis voelen, dat Ge zoudt vinden een omgeving waarin Ge gaarne wederkwaamt en waar Ge dikwijls weder wilde komen. Hulde aan Mej. De Lange Boom, die de geheele regeling van de verhuizing op zich nam en die zoo puik regelde, dat een ervaren huisvrouw, die zeker al 10 verhuizingen had meegemaakt, het haar niet zou verbeteren, hulde aan Mej. Zaaier, die zoowel bij het opruimen in de oude club, als bij het inschikken hier, een onvermoeibare kracht was, en de leden die kwamen helpen flink aan het werk zette, hulde ook aan Mej. Ouwehand die zorgde voor een nieuwe Juffrouw, die we in ons nieuwe mooie huis toch zoo extra noodig hadden, en hulde aan hen die verder hun hulp en steun verleenden, die hier hun tijd sjuwend en zwoegend doorbrachten om alles weer op zijn plaats te krijgen en een plaats te geven en ook aan hen die op zich namen de tuinkamer opnieuw te laten behangen, omdat het oude behang daar wel heel onoogelijk was en de kamer toch verder zoo gezellig kon gemaakt.

Ja, onze hulde, want danken wij U allen niet ons huis, ons punt van samenkomst? Wat zou onze vereeniging zijn zonder eigen clubgebouw, waar zouden we onze novieten moeten ontvangen, waar zouden we heen trekken als we dit vaste plekje misten? Hier op de club toch leeren we, wat we aan elkaar hebben, leeren we elkander naar waarde schatten, leeren we elkaar wederzijds begrijpen en willen we iets aan elkaar hebben, willen we elkaar tot steun zijn, dan moet dat toch zeker op onderling waardeeren gegrond zijn. Geeft uwe krachten dan in het komende jaar weder aan onze D. V. S. V., komt er dikwijls met Uwe ideeën, met Uwe plannen, met Uwe gedachten, bespreekt ze met ieder die Ge hier vindt en die er voor voelt en denkt U in in hun voorstellen en idealen. Geeft U aan elkander, weest open voor het goede in ieder, en vooral herinnert U deze eerste tijd uw eigen ondervindingen toen Ge hier jong en onervaren aankwaamt, bedenkt wat Gij voor moeilijkheden had, wat Gij griezellig vond of gek, waar of Gij verlegen stond, niet wetend hoe te handelen en helpt dan de nieuwelingen eens een handje, zorgt dat zij niet struikelen over de moeilijkheden waar Gij over gevallen bent en doet Uw best hen behulpzaam te zijn, om ook hun studententijd te maken tot een heerlijke tijd.

Candidaat-leden!

Deze tien dagen zijn voor U, als voor ons, een tijd van kennismaking geweest. — Wij maakten kennis met U, maar Gij deedt veel meer, wel maakte Ge kennis met ons, Uw medestudenten, maar Ge maakte ook kennis met Delft, met de club, met het clubleven, Ge zaagt al wat van de studie en spraakt er onder elkaar en met de ouderen wat over en wij vertelden U heel in het kort iets uit ons eigen Delftsche leven.

Wat deedt Ge veel indrukken op in dezen tijd, over menschen en dingen, over de gang van zaken van club en studie, over alles en nog wat, alleen bedenkt: het zijn maar vluchtige indrukken. Het zijn nog geen scherp geteekende, sterke gevoelens, vast geworteld door de tijden, 't zijn nog slechts korte kijkjes die U even lieten voorproeven van dat wat U wacht. En er wacht U zooveel en zoo velerlei, zoo op elk gebied, en Gij zult de vrijheid hebben daarin naar alle kanten uit te kijken en dan: wat zult Gij kiezen, wat zult Gij nemen, wat uit dat vele zal Uw richting zijn. Op ieder gebied wordt U wat geboden, welke kant Ge ook uit wilt, steeds zult Ge anderen vinden die met U willen gaan, of die dezelfde weg reeds voor U aflegden, waar Ge U wendt steeds zult Ge naast U vinden zoekers als Gij. Zoekt dan met elkander, de kans van vinden wordt er veel grooter door, het zoeken zelf wordt veel vruchtbaarder en veel gelukkiger zult Gij voelen door U niet eenzaam te weten maar midden in een kring van met U meelevende medemenschen te staan. Want Uw studententijd is ervoor om van U te maken een mensch, een gelukkig mensch, een nuttig mensch dat weet hoe zijn krachten te gebruiken, dat zijn gaven heeft ontwikkeld, dat geleerd heeft zijn energie te gebruiken daar waar die noodig is. Als zoo meteen de hamerslag weerklinkt die U maakt: studente onder studenten, één onder de vele ingeschreven bedenkt dan, dat Ge daardoor ook hoort tot één van de gelukkigen die hier in groote vrijheid hun idealen kunnen benaderen. Dat wordt het essentieele verschil tusschen Uw leven tot nu toe en dat wat nu komen gaat; de vrijheid om hetzelfde in te deelen, zelf te regelen, zelf te leiden. Nu staat er niet iederen dag een strengen meester, die U opschrijft als Gij te laat komt, die U strafwerk geeft als Ge spijbelt, alleen U zelve zijt Ge verantwoording schuldig over Uw werk, Gij zoekt zelve ook Uw kennissen, vrienden en vriendinnen hier. Want hoeveel Ge ook Uwe huisgenooten en Uw oude vrienden laat hooren over Uw leven hier, hoe dikwijls Ge ze er over verteld, Ge zult hier nieuwe vrienden moeten maken, nieuwe banden moeten aanknoopen met wie Ge al het hier ondervondene kunt bepraten, kunt becommentarieren als Ge wilt, met wie Ge eens kunt overleggen de honderd en een kleinigheden die zich dagelijks voordoen. In dit novitiat hebt Ge de gelegenheid gehad eens Uw studiegenooten en Uw verdere mede meisjesstudenten op te nemen en allicht hebt Ge reeds met enkele vriendschap gesloten, voelt Ge voor verschillende al sympathie.

Stelt U dus in de komende tijden open voor alles wat zich voordoet, doet in dit, Uw eerste jaar hier, alle mogelijke indrukken op, merkt op en kijkt uit en wacht met schiften gerust tot het komende jaar. Begin de studie die Ge zelf gekozen hebt met liefde en animo, zoekt er het mooie van en brengt dat naar voren, werkt dan met al Uw kracht, dan zult Ge hier veel bevrediging vinden. Want bovenal doet het niet half, dan kunt Gij er niet veel genoeg in vinden, dan hebt Gij veel te veel andere dingen ernaast noodig om voldaan te zijn. Geeft U aan het leven zooals Ge het hier vindt, grijp toe in het volle menschenleven, bedenkt het is overal een wonder.

Als ge hier komt wonen dan zal misschien al het nieuwe ongekende U nog wel eens overbluffen, wat beangstigen, maar iederen dag verder zult Gij er meer ingroeien, zal het U vaster binden, zult Ge er meer voor gaan voelen. Zij, die thuis blijven, krijgen niet zoo'n groote sprong te doen, al zullen zij de verandering ook geducht voelen, de verandering toch van kind naar mensch; kind, gecontroleerd, onder toezicht, waar alles voor wordt geregeld, waar het leven voor is ingedeeld, zoodat men maar te gaan heeft waar men bevolen wordt, en mensch die zelf moet uitkijken bij het gaan en zelf moet weten hoe te gaan. Eén ding, houdt hoog Uw meisje zijn, zorgt dat nooit door Uw mannelijke collega's of door ouderen uit Uw vroegere omgeving tegen U gezegd hoeft te worden: Wat ben jij veranderd, op en top student, zoo iets suffragette achtigs, zoo iets onvrouwelijks heb je gekregen. Ge moogt het nu een geluk of een ongeluk vinden. In ieder geval kunt Gij veel hebben aan Uw meisje zijn, maakt er van wat er van te maken is. En ook als vrouwelijk ingenieur kan U later een mooie loopbaan wachten.

Dan wensch ik U allen een heerlijke studententijd

Ik verzoek U nu allen op te staan. Met deze hamerslag inaugureer ik U tot leden der Delftsche Vrouwelijke Studentenvereeniging.

Inauguratie-avond voor de Candidaat-leden, op Donderdag 26 September.

De Presidente was snipverkouden, maar had gelukkig nog stem genoeg om de gebruikelijke speech af te steken.

De avond was verder zeer geanimeerd — L. U. S. kwam met zoo'n uitgebreid programma opdagen, dat het laatste stuk geschrapt moest worden, wilde men niet heelemaal verhongeren en nog eens aan 't soeper beginnen.

Het bioscope-drama was zeer aangrijpend, de momenten dat de „edele dokter" afscheid nam van zijn horloge, waar hij bij Oome Jan 4 pop voor kreeg, dat de graaf zich opknoopte aan de „verheven eik" en het slot, ontroerden het publiek zóó, dat er verdachte geluiden gehoord werden. Menig traan zal toen in het donker wel gestort zijn. De explicateur muntte uit door een zeer gelukkige woordenkeus.

Er werd verder door verscheidene L. U. S. leden goed spel ten beste gegeven (hulde vooral aan Juffr. Bloeme en de heilige van Benàares). Jammer dat men sommige gedeelten meer van de soufleur dan van de spelers hoorde en het verkleeden, door de hevige rommel die er in de achterregionen heerschte, niet al te vlug van stapel liep.

Er dient nog genoemd te worden de collectie bekende vrouwen;

verscheidene creaties van Kaat Mossel waren o.a. aanwezig en ook Miss Nightengale was in verschillende genres vertegenwoordigd.

De aardappelpurée kwam nu pas na half twee, voorafgegaan door diverse heerlijkheden. De stemming aan tafel was zéér opgewekt. De eindtafel moest vechten om nog een schijntje van de visch te bemachtigen, maar haalde zijn schade ruimschoots aan de pudding in. Er werd veel gezongen en menig keel was na afloop ietwat schor. Vroeg in de morgen stapte men op.

Tot slot een woord van hulde aan de Novitiaats-commissie en de andere gediensige geesten, die ten koste van heel wat draven en zwoegen (de novitiaatspraeses heeft nu nog zwarte handen van al het aardappelen schillen, etc.) het zaakje zoo knap in elkaar gezet hebben.

MEISJESSTUDENT.

't Novitiaat.

Ondanks het meer dan slechte weer, dat oorzaak was dat een der tochten in 't geheel niet doorging en de roeitocht veel later begon, toen de lucht opklaarde, is dit novitiaat zeker een der meest geslaagde geweest. Het aantal novieten bedroeg 27 en overtrof dus zelfs dat van twee jaar geleden. De opkomst der leden was niet slechter dan andere jaren, maar door 't groote aantal novieten procents gewijze kleiner, met 't gevolg dat er eenige keeren op de club meer novieten dan leden waren, iets wat steeds een eigenaardigen indruk maakt.

De eerste kennismaking met de novieten was tijdens een heel gezelligen thee, waarbij 't voor de leden al heel lastig is om 27 novieten uit elkaar te houden, maar mijn eigen herinnering na-gaand, 't voor een noviet nog veel lastiger is zich aan een 30- of 40-tal ouderejaars te gaan voorstellen en niet tot twee-, driemaal toe aan dezelfde. Den dag daarop werd de roeitocht uitgesteld vanwege de regen; maar toen tegen 12 uur het weer opklaarde, werd de tocht toch nog ondernomen, al was het dan ook met zeer weinig leden en slaagde uitstekend. De tocht naar Ockenburg, eenige dagen later, ging niet door, ook al om 't slechte weer.

De lezing over de Delftsche studie, waarin alle faculteiten haar beurt kregen, trok veel leden clubwaarts. De novieten-avond kan eveneens geslaagd genoemd worden, de hooggespannen verwachtingen der leden werden niet teleurgesteld.

De inauguratie gevolgd door een lang L. U. S. programma en souper waren een gezellig slot aan 't novitiaat. Het L. U. S. programma was tegen de gewoonte in, overvol, zoodat het noodig bleek het laatste nummer uit te stellen tot 's clubs verjaardag of de eerst volgende vergadering, maar toch was het nog rijkelijk laat eer O. D. 132 tot rust gekomen was.

CAME.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

Het Bestuur van den Delftschen Studentenbond deelt mede, dat de novitiaatstijd zal aanvangen Vrijdag 4 October.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

Teekenaar vraagt

TEEKENWERK

Adres: H. MERCKX, Fahrenheitstraat 7, DEN HAAG.

GEVRAAGD TER OVERNAME:

een BUREAU met STOEL,
I BOEKENKAST - I BOEKENHANGER,
een STUDEERLAMP (electrisch).

Brieven onder no. 304, Bureau van dit Blad.

ZEISSMICROSCOOP.

TE KOOP AANGEBODEN

voor den meest biedende, een zoo goed als nieuwe origineele
ZEISSMICROSCOOP (koperen statief)

Te zien en te bevragen Boekhandel E. DURAN, te Const. Huygensstraat 88, Amsterdam.

Ter overname aangeboden:

een TEEKENTAFEL

met Parallelführung (CIVIEL).

Brieven onder No. 1958, aan het Bureau van dit Blad.

TE KOOP AANGEBODEN:

een Teekenbord (1 M. × 1.50 M.) met Haak
en Schraag en eenige Cartons voor teekeningen

Te bevragen VOORSTRAAT 59.

STUDENT VRAAGT: gemeubileerde KAMER

TE HUUR.

Brieven onder No. 1959, Bureau van dit Blad.

TE HUUR AANGEBODEN:

een ongemeubileerde Voorkamer
met frisch Slaapkamertje.

Adres: BRABANTSCHER TURFMARKT 65.

OUDE DELFT 120. - DELFT.

Uitzending van DINERS

IN GOED VERWARMDE Bussen.

OUDE DELFT 120. ✕ CHR. F. RÜTER.

DE LEVERANCIER

VAN

VIOLEN - GUITAREN

MANDOLINES

EN ONDERDEELEN

ALSOOK DE MUZIEK

IS

L. RAAR - DELFT

BINNENWATERSLOOT 20-22 - TEL. 678

GROOTE KEUZE

PIANO'S VOOR HUURKOOP

VRAAGT CATALOGUS TER INZAGE

Amstel- en Eysink

RIJWIELEN

Gebr. A. & C. de Wolf

NOORDEINDE 40

Telefoon No. 41.

Eerste klas

Reparatie Inrichting

Verhuren, Stallen, Onderhouden
van Automobielen en Motoren.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
8 OCTOBER 1918. No. 1.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

De sluier opgelicht!

door WILLY JACOBI.

In het morgenland gaan de vrouwen gesluierd naar het uiterlijk. Wij Westersche meisjes verbergen ons denken en doen achter de sluier der „vrouwelijkheid.”

Weg met de valsche schaamte, weg met die vooze angst voor den man; waarom zou hij niet mogen weten wat er in ons omgaat, waar wij aan denken als wij opstaan, ontbijten, handwerken, dineeren, dansen, naar bed gaan en... droomen!

In ieder boek kun je lezen wat een jongen voelt en denkt, dikwijls tot op het walgelijke af, waarom zou ons zieleleven voor de jongens een geheim blijven? Wij zijn ons aan het bevrijden van de dwang en druk die ons een eeuwenoude traditie oplegde; geheel de evenknie van het andere geslacht, zullen wij straks hand in hand de wereld regeeren. Laten wij vrienden zijn en openlijk zeggen wat wij van ons zelf en hem denken. Jaren lang, zoo zeide men mij, schrijven de meisjes niet in het S. W. Ook die traditie verbroken! En daarom, geachte redactie en welwillend publiek, luister naar het verhaal van een eerste jaars meisjes-studente die goede plannen voor de toekomst heeft!

MIJN DAGBOEK.

Putten, 27 Augustus. Ik wandelde vandaag met zus Annie, het is toch wel een lief kind.

Gek, vroeger wilde ik nooit iets van haar weten en vond haar een nest, gewoonweg onuitstaanbaar, maar vandaag heb ik eens goed ruzie met haar gehad en nu vind ik haar een schat.

„Willy”, zei ze vanmiddag in het bosch, „ben je wel eens verliefd geweest?”

„O, smoor...” zei ik, maar de rest van mijn woorden smoorden in mijn keel, zoo ernstig keek Annie ineens.

„Je moet niet denken dat je met klasgenootjes praat, en spotten met zoo iets heiligs als de Liefde toont dat je er nog geen flauw besef van hebt.”

En toen zei ze geen woord meer, wel vijf minuten lang. Ik geloof dat ik een kop als vuur had en dorst ook niets te zeggen. En toen begon Annie weer:

„Zeg mij nu eens, heb je wel eens van een jongen gehouden?”

Ach God ja, Frits vond ik een tijd lang dat hij wel mooie oogen had, en hij danste heerlijk, en eens heeft mij een arm gegeven toen hij me thuis bracht en op tooneelclub speelde hij altijd voor mijn verloofde en dan vergat hij altijd zijn duim voor zijn mond te houden als hij mij zoenen moest.... en Cees lachte altijd zoo vreemd tegen mij, dan werd ik vuurrood en wist niet waar ik mij bergen moest, en Jan ziet er krانى uit in zijn adelborstenpak en hij kan prachtig voordragen van de kleine hond en de groote kat, eenig gewoon, en hij bracht altijd zalige petit-fours voor mij mee op mijn verjaardag....”

Annie had dit alles geduldig aangehoord, maar op het laatst begon ze zachtjes te lachen.

„Je bent toch een schaap, Willy. Is dat nu van een jongen houden? Dat is pas als je het prettig vind om met hem te praten en te hooren dat Ma hem in tegenwoordigheid van anderen een knappe jongen noemt en als je er naar verlangt om samen met hem door de stad te wandelen en het je niet schelen kan als de andere meisjes gichelen en smoezen. Dat is als het je ideaal wordt om eens.... misschien.... engagements receptie te houden, met veel bloemen en alle vriendinnen komen feliciteren.... denk je dat mijn lila baljapon mooi genoeg is?”

„O zeker Annie, steek een roos op je corsage, dat staat er goed bij en flatteert je erg!”

„Is het heusch?”

Ik knikte Annie toe en gaf haar ineens een zoen, wat ik anders nooit doe.

„Is het Wim, Annie?”

„Ja, gisteren heeft hij me gevraagd.” Annie zuchtte.

„Ik ben zoo bang, zie je, dat Ma het niet wil. Hij is nog zoo jong, pas negentien.”

„En jij bent achttien, dat komt toch prachtig uit! En Ma vind hem een beste jongen. — Ik ook, hoor, ik vind Wim een snoes, en jou ook”, en mijn opwelling volgend, gaf ik haar weer een zoen.

„Dat deed hij gisteren ook”, zei Annie toen en ze zag voor zich uit.

„Vond je dat niet heerlijk, Ans?”

„J.... ja. Maar hij deed het zoo verlegen, zoo onhandig, niets voor hem.”

„En zoende je hem terug?”

„Foei, Willy, hoe kun je dat nu vragen. Natuurlijk niet! Ik maakte me zachtjes los uit zijn arm en zei hem goedendag. En toen kuste hij mijn hand, alsof ik een prinses was.”

„Dat ben je ook, een koninginnetje. Hoe noemde hij je?”

„Maar Willy, dat kan ik je toch niet allemaal vertellen.”

En toen fluisterde zij mij wat in. „Lieveling”, zei hij.

„Ben je nu niet dolgelukkig, kind?”

„Ja, ik weet haast niet wat te doen. Vanavond komt hij weer. Maar wat zal Ma nu zeggen?”

„Zal ik het haar vertellen?”

„O Willy, wil je dat? Dolgraag. Ik durfde je haast niet te vragen.”

„Ik zal dadelijk naar haar toe gaan. Ma vind het vast goed.”

„Ik vind je een schat, Willy, hoor. Geef mij een arm, dan loopen wij vast naar huis op.”

Wij wandelen door het bosch den weg op naar huis. Onder de hooge dennen stonden op afstanden telkens kleine boschjes kreupelhout. Toen wij nog maar een kwartier van 't hotel waren, zag ik ineens iets bruins in de verte aan een boom hangen. Ik zei het tegen Annie.

„Is dat een jas of zoo? Ik zie het, een mannenjas, laten wij omlooopen”.

Maar daar kwam van achter het kreupelboschje Wim te voorschijn, vroolijk fluitend, in zijn overhemd.

Toen hij ons zag, schoot hij gauw zijn jas aan en kwam op ons toe met een vriend die hij bij zich had, Hans heette hij, ik kon hem wel, van tennissen op Apeldoorn. Annie bloosde als ik weet niet wat toen zij Wim zag aankomen. Ik gaf hem een hand en knipoogde eens tegen hem, zoodat hij kon begrijpen dat ik het wist, van Annie en hem.

En toen vroeg ik aan Hans of hij mij thuisbrengen wou maar voordat we gingen fluisterde ik Annie nog gauw toe dat ze Wim nu terugzoenen moest. Ik zag ze allebei vuurrood worden want Wim die snapte het zowat. En toen wandelde ik met Hans vooruit naar huis om het Ma te gaan vertellen. Hans is een beste jongen, maar niet erg snugger en hij begreep er niets van. Nu, dat was ook de bedoeling. In het hotel heb ik hem met een smoesje weggestuurd en ging naar Ma toe. Ma boos worden? Kon je net denken, die Ans! Ma vond het heerlijk, precies wat ik dacht. Annie en Wim zijn nu in het geheim verloofd, over een jaar wordt het publiek als hij zijn propjes haalt.

Vanavond zit ik boven, dit dagboek bij te houden. Ik heb er een nieuw schrift voor gekocht met een rood bandje, vrij leelijk, maar er was niets anders te krijgen in het dorp.

Heerlijk voor Ans, nou heeft ze iemand om mooi en lief voor te wezen; dat was ze vroeger voor de heele wereld. Vanavond is ze met Wim uit en zoo heb ik de heele tijd voor mijzelf. Ik zit er over te denken wat er nu zal gebeuren als ik naar Delft ga, of het daar gezellig zal zijn. Ik heb gehoord dat ze niet veel bals geven, dat is wel jammer. En de studenten moeten er erg onhebbelijk zijn, heelemaal niet beleefd. Ik zal er mij toch best weten te amuseeren, als die novitiaatstijd nu maar prettig is. Het benieuwt me of ze er nog thee zullen hebben, die is zoo duur tegenwoordig, hier geven ze er wel tien gulden voor het pond voor. Zouden de meisjes er zich mooi kleeden? Ik heb al een paar aardige japonnetjes voor clubavonden uitgezocht. O ja, ik ga eens kijken hoe mijn grijsje staat.

Zie zoo, die zit. Wat een slank ding is die Willy toch, wel lief om te zien, met dat zachtblonde haar. Ik heb heusch kuiltjes in mijn wangen als ik lach en ik zie er zoo op zijn voordeeligt uit. Ik zal 't morgen voor tafel aantrekken.

Wie heeft daar Heine laten liggen? Dat zal Annie geweest zijn, ze is altijd zoo dol op verzen. Ik geloof dat Ma anders niets op dat „Buch der Lieder” gesteld is. Er moeten zulke rare dingen instaan. Even kijken.

Auf Flügel indes Gesanges

Herzliebchen trag ich dich fort....

Hoe is de wijs ook weer... Laat es zien...

Ik heb het liedje heelemaal uitgezongen. Dat is nog heel wat anders dan zoo'n paar regels, en die laatste regels; zoo zoet een liedeken, zoo zoet....

Het is zoo'n stille zomeravond buiten, en de dennetoppen wuiven, een wonderlijk geruisch.... Hoor eens, een viool, zacht klagend.... Daar wordt je koud van. De wind steekt op en waait het weerbarstige haar van mijn voorhoofd, strijkt langs mijn gloeiende slapen.

Ik denk aan.... aan wie eigenlijk.... aan Frits of Cees of Jan.... ik weet het niet....

Ik ben geloof ik ook verliefd....

(Wordt vervolgd).

MUZIEK.

De Zomerconcerten.

De „muzikalen hoorn des overvloeds” is weer danig aan den gang geweest van den zomer in het Kurhaus en heeft de menschen weer op een respectabel aantal symphoniën, vioolconcerten, pianoconcerten, ouverture's enz. enz. vergast; elke avond als er een concert werd gegeven luidde onveranderd het programma: 1 Binnenkomen dirigent; 2 beleefdheidsapplaus; 3 muziekstuk; 4 meer applaus; 5 2^e muziekstuk; 6 veel applaus; 7 pauze; 8 weer een muziekstuk; 9 geweldig applaus; 10 finale; 11 stormachtig applaus begeleid door aandragen van kransen en bouquetten, gevolgd door eindeloze buigingen van dirigent en ten slotte de apotheose; opstaan van het orkest, waarna een geweld losbrak ongeveer te vergelijken met een trommelvuur.

Dit grapje herhaalde zich zoo ettelijke malen per week, zoodat de veronderstelling geoorloofd is, dat in het Kurhaus meer in de handen wordt geklapt, dan waar ook en dat ik geloof, dat zelfs een Mengelberg jaloersch zou worden en die heeft toch heusch niet over gebrek aan enthousiasme te klagen. De oorzaak hiervan ligt m.i. tamelijk in het duister; is het de zomer, die de menschen opgewonden maakt en het bloed vlugger door de aderen doet vloeien dan 's winters en zoo de toehoorders opwindt; zijn het de menschen, die het Kurhaus bezoeken en voor 't drie kwart bestaan uit het soort, dat men tegenwoordig met de twee bekende lettertjes aanduidt en die niet weten wat ze na een muziekstuk moeten doen en om hun verlegenheid te verbergen maar vervaarlijk hun handen gaan bewerken, hoe het ook zij op het gebied der psychologie is

voor degenen, die zich voor die tak van wetenschap interesseeren, nog veel te leeren, want, en dat zal een ieder, die geen volslagen leek op muziekgebied is onmogelijk kunnen ontkennen, de prestatie's, die in het Kurhaus geleverd worden zijn over 't algemeen omgekeerd evenredig met het succes; ik zeg „over 't algemeen” want de dikwijls goede solisten (bijv. Lamond, Flesch, de Boer, Thom Dewijs) maken hierop natuurlijk een uitzondering. Nu zijn wij in den Haag verward door de winteruitvoeringen van het Conbertgebouw en Residentie-orkest, zoodat een dirigent al heel wat moet presteeren, wil hij dergelijke vergelijkingen met succes doorstaan, maar ik herhaal het, hij, die ook maar een greintje verstand van muziek heeft, moet wel de gebreken hooren, welke de Kurhausconcerten aankleven. Er is nu geen uitvoering of er mankeert wat aan; dan zijn de inzetten niet gelijk, dan blijven de blazers achter, dan de strijkers in 't kort men voelt duidelijk dat Baton een dirigent is, die zijn orkest niet beheerscht, en de meeste muziekwerken niet doorvoelt. Zelfs de Fransche componisten, zooals Debussy en Ravel e.a. welke dan zijn „fort” zouden zijn, hooren wij 's winters veel mooier. Over zijn begeleidingen zwijg ik maar liever, want als ik denk hoe het Brahms Concert „gespeeld” werd, Flesch was overweldigend mooi maar Baton steunde hem op een dergelijke wijze, dat Flesch er onrustig door ging spelen, hetgeen voor een schoon geheel allerminst bevorderlijk was. Hoe hij dan ook opera-dirigent is geworden is me een raadsel, want waar komt het bij een opera meer op aan dan op begeleiden en dat is juist, wat hij absoluut niet kan.

Toch is het dunkt mij onverstandig van de directie van het M. L. S. om Baton zijn congé te geven (hetgeen naar het schijnt overwogen wordt), want het Kurhaus-publiek gaat nu eenmaal naar die concerten vanwege de „bon-ton” en daar de meeste toehoorders van dergelijke mode-uitvoeringen toch geen notie van muziek hebben doet het er niets toe welke dirigent ze zien en Baton heeft nu eenmaal de naam. Daarbij maakt hij geweldige pijsbewegingen, als vuisten ballen kolossale armzwaaiingen e.d. welke de menschen prachtig vinden, dus ik zou de Kurhaus-directie willen toevoegen: „Mijn liefje wat wil je nog meer.”

Neen, dan was het beter op Dinsdagavonden in de Groote Kerk; in deze rustige, gewijde omgeving te luisteren naar het prachtige orgel, dat door de machtige ruimte weerklonk, terwijl de stemming nog verhoogd werd door het schemerachtige licht, dat door de hooge ruiten naar binnen viel en de kerk langzamerhand in een geheimzinnig duister hulde, gaf een telkens wederkerende ontroering. Hier vierden de orgelkoningen Bach en Händel hoogtij en werd de muziekkunst gediend op een waarlijk grootsche wijze. Wars van alle effectbejag gaf de organist „de Zwaan” ons prachtige fragmenten uit de Bach en Händel partituren en de zoo schitterende en helaas weinig gehoorde orgel preludia en fuga's kwamen hier heerlijk tot hun recht. Waarachtige muziekliefhebbers mogen dezen sympathieken organist wel waardeeren om zijn werk, hetgeen hij met zooveel liefde verricht. Zijn „Bach” uitvoering, ter herdenking van den sterfdag van den grooten Meester was wel een van de schoonste herinneringen, een stampvolle kerk bewees toen hoeveel sympathie zijn streven ondervindt.

Ook Amsterdam had weer, evenals verleden jaar, zijn „volksconcerten cyclus” en was ik toevallig in de gelegenheid er een bij te wonen. Het prachtige Concertgebouw ensemble onder leiding van den innig-muzikalen Evert Cornelis gaf een schitterende vertolking van een Suite van Bach, in welk muziekwerk het volop gelegenheid had, om weer te laten hooren hoe, menschelijker wijze gesproken, volmaakt zijn uitvoeringen zijn.

Gelijk met de toezending van het stuk over de Zomerconcerten heeft de heer C. C. J. de l'Espinasse te kennen gegeven, dat hij om studieredenen niet langer in staat is de rubriek Muziek te verzorgen. Wij willen de heer l'Espinasse echter niet laten weggaan zonder hem nog eens openlijk een woord van dank te zeggen voor den tijd en de moeite, die hij steeds beschikbaar stelde om ons met copy zijn rubriek betreffende bij te staan. Waar het bovendien moeilijk zal zijn een plaatsvervanger te vinden, daar zullen zijn stukken, die zeer gewaardeerd werden, nog meer door ons gemist worden. Wij hopen echter, dat de heer l'Espinasse nog een enkele maal het Studenten-Weekblad gedenken zal.

INGEZONDEN.

RIJSWIJK (Z.-H.), 23 Mei 1918.

Ik acht het nuttig de aan mijnen zoon gestelde vraag betreffende de meening zijner ouders omtrent het groenen, persoonlijk te beantwoorden, en ik hoop dat dit door meerdere ouders zal geschieden.

Bij mijn antwoord stel ik op den voorgrond, dat alhoewel het zeer bezwaarlijk is de zaak in een kort bestek te behandelen, ik toch zoo beknopt mogelijk wil zijn — en dat de, in het navolgende tot uiting gebrachte meening tevens is die van vele ouders, zowol van eerste verblijfsjaarstudenten als van ouderejaars, of van afgestudeerden die met mij over het groenen spraken.

Het groenen in den vorm waarin het geschiedt, kan niet anders worden gekenschetst dan als een hoogst afkeuringswaardig zich vermaken van de oudere studenten die aan het ontgroenen deelnemen, ten koste van, en zeer ten nadeele van de groenen.

Is het zich vermaken ten koste van een ander reeds op zichzelf minderwaardig, nog meer is dit af te keuren waar de ouderen door een zich officieel verleend overwicht,

door maatregelen als het op den grond zitten, waardoor de groen tegenover hen reeds dadelijk in eene ondergeschikte en zich niet tot handelende verdediging leenende positie wordt gebracht,

door het zich steeds verzekeren van de meerderheid in aantal, door de schromelijkste intimidatie, als anderszins — inplaats van bij die jonge menschen gevoelens van recht en fatsoen op te wekken, op schandelijke wijze toepassen het onrecht van den sterkste.

Ieder der ontgroeners matigt zich het recht aan zich te amuseeren op zijne wijze, en het spreekt dus wel vanzelf dat bij de verschillende geaardheid dier ontgroeners, dikwijls zeer ergerlijke tooneelen moeten voorvallen.

Eene onschuldige grap zou wel aan niemand aanstoot geven, maar waar sommigen de zittende groenen heete sigarenasch op de kaal geknipte hoofden werpen, of waar anderen, al of niet in dronkenschap, zich met brandende kaarsen door societeitslokalen bewegen of die op kamers bij de hand hebben teneinde het gesmolte vetmengsel van de kaars eveneens op de hoofden te druppelen, of waar bij weigering om zich te ontkleeden broekdraagbanden en hemden met geweld worden stukgetrokken, waar schunnige zaken op eene waanwijze manier worden behandeld en men op onkiesche manier in hooge mate het zedelijkheidsgevoel der groenen aantast — daar wijst dit, met nog veel meerdere zaken, op een minderwaardigen rotten geest, op een kanker die niet alleen niet mag worden geduld, maar die onmiddellijk moet worden uitgerooid.

Zegt men: ja, maar dat geschiedt slechts door enkelingen — dan moet daartegen worden opgemerkt dat waar het korps weet dat die toestanden bestaan, zeer goed kan weten wie de bedrivers zijn of wie de bedrivers kunnen zijn, en die bedrivers niet onverbiddelijk uit zich zelf uitstoot, het niet alleen mede aansprakelijk is voor die schuld, maar die schuld op zich laadt.

Wel is waar hebben de groenen het recht ergerlijke gevallen aan te brengen bij den Senaat, doch door het niet aanbrengen dier gevallen mag de Senaat zich toch in geen deele het recht toekennen, ze te negeren. Dat is het korps onwaardig, want ieder weet dat de groen er niet spoedig toe zal overgaan zijn beklag over een bepaald persoon te doen, hetzij dat dit achterwege blijft omdat hij niet voor het ergerlijke waarvan hij de dupe werd, wil uitkomen, dat hij zich feitelijk achteraf schaamt den bedrivers (veelal door intimidatie) niet te zijn aangevlogen, dan wel dat hij het (verkeerdelijk) als laf oordeelt om dergelijke gevallen aan te brengen, dan wel door andere redenen.

Wordt al eens opgetreden dan straft men niet op de eenige goede wijze: het uitstooten van den dader.

Opvoedende waarde mag aan het groenen niet worden toegekend. Voor opvoeding ontbreken en tijd en opvoeders.

Zelfs uiterst bekwame opvoeders zouden in den korten tijd niets duurzaam ten goede kunnen verkrijgen, en resultaten ter zake kunnen dus zeker niet worden verwacht van opvoeders die wel in hoofdzaak tot het tweede verblijfsjaar zullen behooren, die dus het vorige jaar zelf nog moesten worden opgevoed, die nog te weinig van de wereld hebben gezien en die met te weinig degelijke leden der Maatschappij in aanraking zijn gekomen, om zelfs maar te weten hoe iemands optreden in de wereld moet zijn, wat past en wat niet past, hoe een fatsoenlijk man zich in alle levensomstandigheden moet doen kennen, op welke wijze de naam en de positie van den student werkelijk moet worden hoog gehouden.

Ik spreek hier natuurlijk blijvende in den gedachtengang „opvoeder.” Want van tweeën één: of een opvoeder is noodig en dan ontbraken den ontgroener het vorige jaar al de gewenschte goede eigenschappen en kan hij die nu ook nog niet hebben verworven — of de groen brengt van huis uit die goede eigenschappen mede (althans de goede grondbeginselen waarop hij kan voortbouwen) en dan behoeft er van opvoeden door de ontgroeners geen sprake te zijn.

In plaats dat de groen wordt opgevoed, wordt en geest en lichaam vergiftigd; naar hetgeen ik er van heb gehoord, is er voor mij reden om aan te nemen, dat de wijze waarop te Delft wordt gegroend zich ongunstig onderscheidt van het groenen aan andere universiteiten.

Men zou ook kunnen beweren dat het doel van het groenen is den groen voor te bereiden op en geschikt te maken voor een prettigen omgang met zijne nieuwe kameraden.

Te dezen opzichte moet worden gezegd, dat in het werkelijke maatschappelijke leven, ieder die op eene wijze als bij het groenen geschiedt, in een gezelschap werd ontvangen; er zeer bijzondere prijs op zou stellen dat gezelschap onmiddellijk den rug toe te keeren.

Het studentenleven moet zijn een frisch, opgewekt, vrij leven, maar daarbij dient te worden bedacht dat de vrijheid niet mag onttaarden in tuchteloosheid en bandeloosheid, doch dat de ware vrijheid zich behoort te kenmerken door gehoorzaamheid aan eene voor zich zelf als juist erkende levensrichting, eene levensrichting die in de eerste plaats rekening houdt met het vervullen van plichten en waarbij het streven naar rechten of voldoen aan lusten een mindere plaats bekleeden. Geen weldenkende zal het een jongen man nahouden, dat hij op dien weg wel eens struikelt of zelfs valt — aan iemand die groeit worden in den regel de groeistuipen niet bespaard — maar dat struikelen of vallen moet aanleiding zijn om voortaan vaster in de schoenen te staan. Alleen dan kan er sprake zijn van een goeden geest onder eene corporatie van jonge mannen wier streven behoort te zijn later als leiders van het volk te kunnen optreden en de wereld vooruit te brengen.

Dat is de geest die door de ouderen in de jong aankomenden behoort te worden gebracht, maar zooals het nu toegaat is het daarvan zeer ver verwijderd.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

De colleges van den hoogleeraar J. A. Bakker, c.-i., zijn aangevangen op Donderdag 3 October.

De colleges van den hoogleeraar H. Cop, s. en w.-i., zijn aangevangen op Woensdag 2 October.

Het college Waterbouwkunde $C_2 B_2$ van den hoogleeraar J. Nelemans, c.-i., is aangevangen op Dinsdag 1 October.

De colleges van den hoogleeraar P. D. C. Kley, t., voor de Microchemie zijn aangevangen op Donderdag 3 October.

De colleges voor de Metallographie zijn aangevangen op Vrijdag 4 October.

Prof. Dr. M. de Haas heeft het college over technische warmteleer voor het 2^e studiejaar aangevangen op Zaterdag 5 October; zijne overige colleges zullen aanvangen op Maandag 14 October a.s.

De colleges en oefeningen van den hoogleeraar Dr. Ing. H. S. Hallo, w.-i., zijn aangevangen op Maandag 7 October.

De colleges van den hoogleeraar Dr. A. M. A. A. Steger zijn aangevangen op Zaterdag 5 October, des morgens te half tien.

De lessen in boetseeren van Prof. A. W. M. Odé zijn aangevangen.

De hoogleeraar G. H. de Vries Broekman, c.-i., is verhinderd wegens ongesteldheid college te geven.

De colleges van Dr. R. Ligtenberg zullen iederen Zaterdag worden gegeven van 10—12 uur in Zaal X.

De colleges van den privaat-docent Mr. J. A. Veraart zijn aangevangen op Maandag 7 October, 4 uur n.m. precies, in de voormalige Indische Instelling.

Onderwerp: Vraagstukken der Economische Bedrijfsorganisatie. De colleges zullen verder iederen Maandag op dit uur gegeven worden.

De privaat-docent Dr. W. W. van der Meulen zal een 8 à 10-tal colleges geven over: „Geschiedenis der Fransche revolutie”, te beginnen Woensdag 23 October a.s., des namiddags 3 uur.

Zij, die deze colleges wenschen te volgen, worden verzocht de in de Keuken van het Hoofdgebouw gereed liggende lijst in te vullen.

Zij die wenschen deel te nemen aan het onderwijs in de beginselen der verbandleer en eerste hulp bij ongelukken, hetwelk zal worden gehouden des Vrijdagsavonds van 7—9 uur in de voorm. Indische Instelling, worden uitgenoodigd hun naam vóór Woensdag 23 October 1918 te plaatsen op de daartoe bij den amanuensis Labrijn, gebouw W. en S., en den bediende van het Hoofdgebouw gereed liggende lijsten.

De colleges van den hoogleeraar Dr. M. W. Beyerinck, t., zullen aanvangen op Dinsdag 8 October 1918.

De colleges en oefeningen van den hoogleeraar L. A. van Royen zullen aanvangen op Dinsdag 8 October a.s.

De teekenoefeningen van den hoogleeraar E. J. Vossnack zullen aanvangen op Dinsdag 8 en de colleges op Maandag 14 October a.s.

De colleges en oefeningen van den hoogleeraar Dr. W. J. de Haas „Algemeene Cursus” zullen aanvangen op Dinsdag 16 October a.s.

De aanvang der colleges B_1 zal nader worden aangekondigd.

De colleges en oefeningen van den hoogleeraar Dr. L. H. Siertsema zullen aanvangen op Dinsdag 15 October a.s.

De colleges en oefeningen van den hoogleeraar A. D. F. W. Lichtenbelt zijn aangevangen op Maandag 7 October.

De hoogleeraar C. B. Biezeno, w.-i., is tot nader order verhinderd wegens ongesteldheid college te geven.

Roosterwijziging.

De oefeningen in boetseeren van Prof. A. W. M. Odé, zullen gegeven worden:

Zaterdag 9—11 uur B II.
Woensdag 2—5 „ B III.
Zaterdag 2—5 „ B IV.

De oefeningen voor vrije studie zijn:

Maandag 9—12 uur.
Woensdag 9—12 en 2—5 uur.
Zaterdag 9—12 en 2—5 „

Afschrift.

Aan de Studenten van de Technische Hoogeschool.

Dames en Heeren!

Nu ik door mijne benoeming tot Minister van Arbeid het voorrecht zal moeten missen, aan de Technische Hoogeschool het hoogleeraarsambt uit te oefenen, gevoel ik mij gedrongen van U, zij het langs dezen wellicht niet gebruikelijken weg, afscheid te nemen.

Toen ik op 4 October 1916 het hoogleeraarsambt aanvaardde, heb ik gezegd, dat ik tot U kwam met een groote sympathie, welke ik, wederkeerig, ook van U hoopte te ondervinden.

Dien wensch hebt Gij vervuld op eene wijze, als ik niet had durven verwachten.

Ik ben U daar dankbaar voor.

Met oprecht leedwezen neem ik van U afscheid.

Moge het U allen goed gaan!

(get.) P. J. M. AALBERSE.

LEIDEN, 26 September 1918.

Vervolg nieuw ingeschrevenen aan de T. H. Cursus 1918—1919.

A. Klein, c ₁ .	Van Leeuwenhoeksingel 36, Delft.
G. A. Hugelender, e.l.	Katshoek 23, R'dam.
A. F. Lantins, c ₁ .	Mariastraat 34, den Haag.
H. G. van Welzenes, w ₁ .	Varkenoordschedijk 62, R'dam.
J. van Voorneveld, w ₁ .	Paul Krugerstr., Watergraafsmeer.
B. J. M. Jungerhaus, m ₁ .	Heemraadsingel 295, R'dam.
W. C. Koole, b ₁ .	Oostplantsoen 1a, Delft.
A. C. Willink, c ₁ .	Markt 73c, Delft.
H. V. Gerritsen, b ₁ .	Sweelinckstraat 98, den Haag.
P. H. Trogany, t ₁ .	Dacostastraat 36, den Haag.
W. W. E. van Hemert, c ₁ .	Leeuwenhoeksingel 4, Delft.
D. Joosten, e ₁ .	Oude Delft 82, Delft.
C. P. Gilde, c ₁ .	Snelliusstraat 61, den Haag.
W. L. C. Lindenburg, c ₁ .	Molenstraat 36, Delft.
H. P. J. J. Ceminada, e ₁ .	Jul. v. Stolberglaan 10, den Haag.
C. J. A. M. Petit, t ₁ .	Koornmarkt 79, Delft.
L. H. de Langen, w ₁ .	Delfgauwscheweg 95, Delft.
J. W. Beunder, ij ₁ .	Overschieschestraat 16b, Schiedam.
J. H. G. Post, t ₁ .	Blijhamsterstraat 42, Winschoten.
N. Knapper, s ₁ .	Rotterdamscheweg 131b, Delft.
F. C. van der Horst, t ₁ .	Suezkade 176, den Haag.
F. J. P. de Bruine, t ₁ .	Verhulststraat 76, den Haag.
J. G. A. Thomas, w ₁ .	v. d. Helmstraat 22, den Haag.
Ch. F. Roelofs, b ₁ .	Markt 46, Delft.
A. C. Prins, s ₁ .	Nieuwe Haven 143, Schiedam.
H. E. C. Poortman, e ₁ .	Fred. Hendriklaan 233, den Haag.
J. A. L. IJzer, w ₁ .	Van Leeuwenhoeksingel 39, Delft.
G. H. W. Jacobi, t ₁ .	Voldersgracht 13, Delft.
A. van Dijk, c ₁ .	Mijnbouwstraat, Delft.
A. J. W. van Engelen, c ₁ .	Oostsingel 16, Delft.
Méj. J. B. d'Erége, t ₁ .	Voorstraat 48b, Delft.
H. J. van der Maas, c ₁ .	Laan van Overvest 46, Delft.
A. F. van Everdingen, m ₁ .	Julianastraat 22, Rijswijk (Z.-H.)
B. A. Berends, w ₁ .	Emmastraat 7, Winschoten.
J. P. M. van Gilde, t ₁ .	Oude Delft 251, Delft.
J. J. Jonker, c ₁ .	Poortlandlaan 31, Delft.
H. A. M. Spéeken, w ₁ .	Hooikade 9, Delft.
G. P. F. H. J. Strang van Hes, e.l.	Kanaalweg 18, Delft.
A. W. van Zijl, e.l.	Delfgauwscheweg 87, Delft.
J. H. Redelaar, b ₁ .	Fultonstraat 124, Den Haag.
N. Verhoef, m ₁ .	Spooringsingel 4, Delft.
A. J. H. C. Chr. F. Huizer, e.l.	Kanaalweg 18, Delft.

ADVERTENTIEN.

Wijnhaven 6-7 **HOTEL „CENTRAL”** Oude Delft 92

Café-Restaurant Eerste Rang.

AFZONDERLIJKE BILJARTZAAL.

Auto- en Rijwiel-Garage aan de achterzijde der zaak, Oude Delft 92. Tevens ingang.

Zalen voor Vergaderingen, Déjeuners, Dinners en Soupers.

Ook Dinners bij abonnement. :: Avondsotels.

Delftsche Melkinrichting Stoomzuivelfabriek

(GERECHTIGD TOT HET VOEREN VAN HET RIJSBOTERMERK).

Gevestigd 1 Mei 1879. - Dirklangenstraat 66-70. - Telef. No. 42.

„ONS HUIS” KOFFIETAFEL
OUDE DELFT 201
(NAAST MUSEUM VAN MEERTEN.)
per Abonnement.

Lokalen te huur. Installatie voor lichtbeelden

C. L. DOORMAN,

phil. nat. doct's.

Repetitor in Wiskunde, Natuurkunde
en Theoretische Mechanica,
geeft kennis van de hervatting der lessen

Café-Restaurant „DE PHOENIX”.

Oude Langendijk 13. W. L. H. Penning.

Speciaal huis voor:

PLATS DU JOUR en DINERS
4 Billards „'t IS ME EDSO”

H. W. KARDOLUS

GRAVEERINRICHTING EN STEMPELFABRIEK
VOORSTRAAT 96.

Lakstempels - Rubberstempels.
(RUIME KEUZE LUXE BEELDWERKEN).

Atelier voor Reparatiën aan

ALLE Kunstvoorwerpen.

„AU FIGARO”

G. KIELA ☒ KAPPER

Oude Delft 166. Telefoon 624

Schuin tegenover Museum „Huis Lambert van Meerten”

DICTAAT-CAHIERS

levert zéér billijk

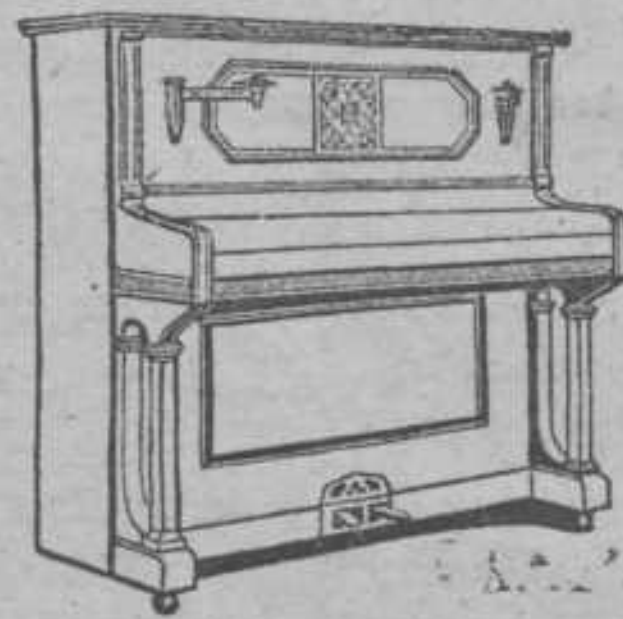
Firma **Wed. F. HELBERS**

OUDE KERKSTRAAT 4, DELFT

B. VETH & Co.

HEES & Co. - Delft

Peperstraat 8-10 - Telefoon 183

PIANO'S

in huur en door huur
in eigendom.

Stemmen en Inruilen.

MUZIEK-
INSTRUMENTEN
IN DE GROOTSTE
KEUZE VOORHANDEN.

ECHTE SPAANSCH GUITAREN
enorm van toon.

MANDOLINES EN LUITEN
tot de fijnste soorten.

ONZE COLLECTIE VIOLLEN
is zeer belangrijk.

☒ PRIJSCOURANT GRATIS VERKRIJGBAAR ☒
Muziekboeken van elke uitgave.

G. & H. OUWERLING

CHOORSTRAAT 28 ☒ TELEPH. 249

Leverancier
van het D.S.C.

☒ BUREAUX ☒
BOEKENKASTEN
CLUBFAUTEUILS

A. J. PRINS, Choorstraat 4.

Dictaat-Cahiers.
Teekenborden.

VERKOOP UITSLUITEND à CONTANT
tegen zeer LAGE prijzen.